

„უფლშეგვიწყალნი“ ქაღაბა 24 იანვარი 2021 წელი

„უფლშეგვიწყალნი“-ეს ლოცვაა ღმრთისადმი, რომელიც საღვთო ლიტურგიის დროს ყველზე ხშირად გვესმის, აგრეთვე ჩვენი ეკლესიის ყველ წმინდა ღვთისმსახურებებზე. ყოველ თხოვნა ღვთისმსახურისა საღვთო ლიტურგიის დროს, საღვთის, დღის ლოცვებისას ან სხვა მსახურებებისას, მოვრდება სიტყვებით „...უფლსა მიმართ ვილოცოთ“ რაზეც მსახურებაზე მყოფები პასუხობენ „უფლშეგვიწყალნი.“ ეს ლოცვა ისმის წმინდა საიდუმლოების შესრულების დროსაც, თხოვნით ლოცვებში, დაწყებულ სიტყვებით „მერმე და მერმე უფლსა მიმართ ვილოცოთ..“ ყოველთხოვნაზე მოწმუნებები პასუხობენ „უფლშეგვიწყალნი,“ ხოლო ამ ლოცვას წარმოუქვავენ მხოლოდერთხელ შეიძლება-სამკურ, თორმეტჯერ ან ომთხუჯჯერაც!

რას ნიშნავს ამ ლოცვაში სიტყვა „შეგვიწყალნი“? სიტყვა „წყალბა“ (ბერძნულად eleos) ნიშნავს თანაგრძნობას და შეწყალბას სხვების მიმართ ჩვენ ვხედვით მათ მოთხოვნებსა და ტვივილს და ჩვენ მზად ვართ დავხმაროთ როგორც ვიცით წმინდა სახარებიდან, უფლ ჩვენი იესო ქრისტე უმალესად გამოავლენს საკუთარ თავს სწორედ თანაგრძნობაში. ამგვარად ყოველთვის როდესაც ისმის „უფლშეგვიწყალნი,“ ჩვენ ვუხილავთ უფლს მოწმუნებებში, რათა ვითხოვოთ მისი წყალბა, ეს ზედმეტხელ თანაგრძნობა და მოვამადოს ის რაც ჩვენ გვესაჭიროება. ჩვენ არ მოვიხილავთ მას, არამედ შევხილავთ მის შესახებ უტყველო იმედით რომ ის, როგორც „მოწყალ და კაცთმოყვარე ღმერთ“ გაიგონებს და შესაბამისად გვიპასუხებს.

რატომ დაწესა ეკლესიამ ასეთ მრავალრიცხოვანი ლოცვით მიმართვა „უფლშეგვიწყალნი“ ჩვენს საერთო ღვთისმსახურებების დროს?

მოლოდინისგან რომ სწორედამ გზითვერი ადამიანი შესთხოვდნ უფლს. ავადყოფილები, ბრძები, ინვალები და კეთორგანები სთხოვდნ ჩვენს უფლ იესო ქრისტეს, როდესაც იგი მოგზაურობდა პალესტინის ქალქებსა და სოფლებში რამდენიმე სიტყვის მეშვეობით („შემიწყალ მე!“) იქცევდნ უფლს ყურადღებას და ის მოლოდინით მათთან შეწყალბითა და განკურნებით (მათუ 15:22-28; 17:15-18; მარკ.10:47-52; ლუკა 17:13-14). სახარებისმიერი მაგალითები გვიჩვენებენ, რომ როცა ეს ლოცვით თხოვნა ითქმევა რწმენით და ნამდვილ გულისხმად მოთხოვნით(და არა მხოლოდწარმოქმევა), ეს უფლს ძალს იღებს.

რაც შეეხება ლოცვის „უფლშეგვიწყალნი“ სინშირეს, რომელიც გამოიყენება ჩვენს ეკლესიაში, მნიშვნელოვანია გავხსენოთ რას წარმოადგენს საკუთრივ საღვთო ლიტურგია. ეს არ არის ინდივიდუალური მღვდლის (ან ეპისკოპოსის) მსახურება, რომელიც ყველფერს მარტო აკეთებს, ხოლო მოწმუნებები მაყურებლებივითესწრებიან, როგორც წარმოადგენაზე.

სიტყვა-ლიტურგია-როდესაც სიტყვაა, ნიშნავს „ხალხის საერთო შრომას“. სხვაგვარად საღვთო ლიტურგია სრულდება ადამიანებთან ერთად და ადამიანების გამო მრევლ აქტიურად მონაწილეობს საღვთო ლიტურგიაში და მღვდელს არ შეუძლია ჩაატაროს საღვთო ლიტურგია მათ გარეშე. ეს ჩანს თავად ლიტურგიის დროს, სადაც ყველ ასამალებზე, როდესაც ღვთისმსახური წარმოუქვავს, მოწმუნებები პასუხობენ...როდესაც მღვდელ ლოცვას ამთხვრებს, მოწმუნებები პასუხობენ „ამინ!“ როცა მღვდელ მიმართავს „მშვიდობა ყოველთა,“ მრევლ პასუხობს „და სულსა შენისა თანა.“

უფრო კონკრეტულ მაგალითს, როდესაც დაკვანი ან მღვდელ მიმართავს თხოვნით „ზეგარდმო მშვიდობისა, და ცხოვრებისათვის სულთ ჩვენთსა, უფლსა მიმართ ვილოცოთ“ ამ ლოცვაში ის მოწმუნებებს ხალხს ილოცონ უფლს მშვიდობისა და მათ სულთ გადარჩენის გამო მოწმუნებები იმის მაგივრად რომ უბრუნდებიან იმთხოვნა, პასუხობენ საამგონს: „უფლშეგვიწყალნი,“ ამგვარად მოწმუნებები შესთხოვენ ღმრთს იმოქმედოს თავისი წყალბით და თანაგრძნობით მიმადოს მათ თავისი მშვიდობა და იხსნას მათ სულები. შემდგომ ეს ლოცვა მეორდება ყველ შესაბამისი თხოვნის ბოლოს და როდესაც მგალბელ (მოქმედებს რა როგორც მრევლს წარმოადგენელ) გალობას

„უფლშეგვიწყალნი,“ თითოეულმა ქრისტიანმა აგრეთვე უნდა წარმოუქვას ეს სიტყვები თავის გულში. აი ასე მონაწილეობენ ქრისტიანები საერთო ღვთისმსახურებაში მნიშვნელოვანი, არსებულ გზით და იღებენ სურვიერსაზღვრს.

ეს საკვანძო მომენტია, რომელსაც უნდა მივაქციოთ ყურადღება, იმიტომ რომ ხშირად გამეორების გამოარსებობს საშიშროება უზუბელყოთსიციკები „უფლ შეგვიწყალენ“.

ეკლესია ხშირად იყენებს ამ მოკლე ლოცვას და როგორც წმინდა სახარება ამბობს, ბევრი სასწაულთ მოხდა ამ სიტყვებით „უფლ შეგვიწყალენ.“ ეს ლოცვა საჭირო არა მარტო ჩვენს ეკლესიაში მსახურების დროს, არამედ მოწმუნის პირად ცხოვრებაშიც. ეკლესიის წმინდა მამებმა გადმოგვცეს ეს მოკლე ლოცვა: „უფლ იესო ქრისტე, შემიწყალე მე ცოფილ.“ ერთდროს თხოვნაა აქ-„შემიწყალე მე.“ ეს ლოცვაა, რომელსაც მართადადებელი მამები და დეები წარმოთქვამენ პირით და გულში იმეორებენ, ამიტომ მათთვის იოლა მიჰყვანენ პავლე მოციქულს მითითებას „შეწყვეტად ილოცეთ“ (1 თეს.5:17). ამის გაკეთება შეუძლიათ არა მარტო ბერებს, არამედ ყოველფსონსავე ქრისტიანსაც, რომელსაც ძალან უყვარს ქრისტე და სურს სამუდამოდ იყოს იგი თავის გონებასა და გულში. ამგვარად მოწმუნეს ყოველთვის შეუძლია მიმართოს უფლ. წმ.პორფირი გვიჩვენებს ჩვენ: როცა წარმოთქვამთ ლოცვას „უფლ იესო ქრისტე, შემიწყალე მე ცოფილ,“ გაიმეორეთ ის ნელ, მოჩილებით მსუფუჟად მთელ გულთა და ძლიერი ღვთსაღმი სიყვარულთ

ჩემო ძვირფასო ძმებო და დებო, ჩვენ ხშირად ვიმართლებთ თავს იმით რომ არ გვაქვს ლოცვის დრო თუცა თუ ჩვენ ქრისტე გვიყვარს, ვგრძნობთ მის არსებობს ჩვენს გულში და გვსურს ხშირად ვიყოთ მასთან, მაშინ ეს მოკლე ლოცვა გახდება სიძნელების გადალხვის გადაწყვეტილება. არ არის საჭირო დიდ დროს ხარჯვა, საჭირო მხოლოდ რამდენიმე წამი. ჩვენ შევიძლია წარმოთქვათ ლოცვა ბაგეებით და რაც ყველზე მთავარია, გულთ შინაგანად ნებისმიერ დროსა და ადგილს, სადაც არ უნდა ვიმყოფებოდეთ მოდით ვეცადეთ გავაკეთოთ ეს ყველამ ერთად და ჩვენი ცხოვრება გახდება ღვთავად ლოცვილ. მოდით გავაძლიეროთ ლოცვა. „უფლ იესო ქრისტე, შემიწყალე მე ცოფილ.“

-განსაკუთრებით ძნელ დროს-რწმენით და ღვთსაღმი ერთგულებით და მაშინ მოხდება საკვირველ მოვლენები. ამინ.